
A XXI. Amator Artium „azaz a művészet szerelmesei” Országos Képző- és Iparművészeti tárlat margójára

Több mint 60 év, és többtíz ezres alkotói létszám áll a nem hivatásos alkotóművészet intézményes szakmai munkája mögött. A Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus Művészeti Programok Főosztálya 2011-ben 21. alkalommal hirdette meg a háromévente megrendezésre kerülő Országos Képző- és Iparművészeti tárlatot. A program az egyetlen felmenő rendszerű amatőr alkotóművészeti megmérettetés hazánkban. A vállalás mindannyiunk számára komoly kihívást jelentett. Ez évben a főváros és 16 megye a közművelődési intézmények jó szakmai kapcsolatainak köszönhetően és az összefogás erejével sikerrel bonyolította le az előválogató zsűrizéseket és a kapcsolódó kiállításokat. Az országos válogatást reprezentatív módon bemutató Esszencia Tárlat eredményes megvalósulásán munkálkodva úgy gondoltam, hogy itt adnék helyet kiváló szakértőnk, **Pilaszanovich Irén** gondolatainak, melyeket a XXI. Amator Artium Pest megyei megnyitóján, Vácott osztott meg a jelenlévőkkel. Ezek a szavak képviselik most a hétköznapok alkotói felé tett ténykedéseinket, és nyissanak utat mindannyiunk számára a jövőben is.

Dóri Éva

SZERETETTEL MEGHÍVJUK ÖNT ÉS CSALÁDJÁT A
XXI. ORSZÁGOS AMATOR ARTIUM
KÉPZŐ- ÉS IPARMŰVÉSZETI TÁRLAT
FEJÉR MEGYEI KIÁLLÍTÁSÁNAK
MEGNYITÓJÁRA.

2011. SZEPTEMBER 2-ÁN, PÉNTEKEN 17 ÓRÁRA

MEGTEKINTHETŐ: 2011. OKTÓBER 2-IG
VASÁRNAP KIVÉTELELVEL NAPONTA 10-18 ÓRÁIG

8000 SZÉKESFEHÉRVÁR, III. BÉLA KIRÁLY TER. 1.
TELEFON: (22) 313-175

WWW.FEJERMMAK.HU

*„Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves Laikus Testvéreim!*

Az amatőr művész kiszolgáltatott megítélése helyett, említem gyakran a laikus testvér - talán első hallásra frivol, de jó szándékú - elnevezést. Ezzel arra utalván, hogy a testvér világi, nem egyházi személy – tehát „diplomával” nem rendelkező – de vérségi rokon, aki az eredeti értelemben fogadalmat tett, - ez is stimmel, ha a művészeti, alkotói tevékenységgel, elkötelezettséggel azonosítjuk, illetve behelyettesítjük. A laikus testvér fel nem szentelt szerzetes, de elkötelezett híve hitének, azaz a művészetnek. Nem rendelkezik olyan billoggal, amely kiváltságot vagy éppen irreverzibilis dolgokat jelentene, s esetleg a kiváltságosok rendjébe emelné, mint a hivatásosokat, gyakran érdemtelenül, papírforma szerint...

Aki párbeszédbe kerül a látvánnyal, a valósággal, annak viszonya lesz vele. Tudni akar valami mást, mint amit eddig birtokolt, többet, mint amennyit sajátjának mondhatott. A világról, emberekről szerzett új tapasztalatok által közelebb juthat önmagához, önmaga megismeréséhez is. Ez a felismerés – nevezhetjük akár megvilágosodásnak is – a művészet immanens lényege. Ezért művelitek tudatosan, vagy csak valami belső kényszer hatására azt, amit tesztek! Ezért keressük, mi befogadók szüntelen a vele való kapcsolatot, személyes kontaktust.

Pedig, olykor a más nyelv, a vizuális nyelv használata sem éppen folyékony beszéd, folyékonyan beszélt nyelv. Jelbeszéd, amely ősbibb bármely artikulált nyelv törzsi- vagy nyelvcsaládba sorolt tudományos besorolási kényszernél...

A „jelbeszéd és a jelet hagyni” ősi emberi szándéka ott munkál minden egyes műben, alkotóban akár elismeri, akár nem.

Feltárni a titkokat, megismerni a látottakat, megélni és tovább adni annak élményét. Ez az amatőr művészet hitelességének záloga.

Az alkotó egyéni döntés alapján, akarati szándékát érvényesítve lát munkához. Hol belső szükséglet, vagy figyelmes, biztató kezek, biztató szavak nyomán születnek meg az alkotások.

De ki ne érezte volna annak felelősségét, hogy nemcsak elkezdni, de be is kell tudni fejezni egy adott munkát. (...)

Kishitűséggel, gyakran az amatőr alkotó művész saját státusát – mint páncélt – maga elé emeli, mely megvédheti őt, távol tartva minden rangú és rendű támadást...

Ugyanakkor nemcsak a professzionális művész joga vagy privilégiuma, hogy alkotásai a látogatókat megszólítsák, hogy azok ne csak a képekről, alkotásokról beszéljenek, hanem a képekkel, alkotásokkal beszélgesse- nek. S ez messze nem ugyanaz!

A képzőművészet eszközeinek ismerete, a különböző eljárások elsajátítá- sa nem elégséges ahhoz, hogy valódi mű szülessen.

Feltétlen feltétel - az alliteráció megerősítő erejével-, hogy az alkotó önmagát adja.

Adjon számot az indulás bizonytalanságairól az egyre magabiztosabb eszköztár alkalmazásáról, s az önkifejezés fokról-fokra egyre egyénibb, artisztikusabb megfogalmazásáról.

A kiállítási anyag bizonyítja az alkotók különböző szintű felkészültségét, szemlélteti különbözőségét, szellemi arculatát, esztétikai értékítéletét és értékrendjét.

Gyakran nemcsak az alkotók képi igénye/igényessége okozhat gondot, de a befogadók vizuális, kommunikációs készsége sem elég érett arra, hogy a vizuális nyelv szintagmáinak, nyelvi törvényeinek ismeretében nyilat- kozzon, fogadja be a felkínált látványt.

Az interpretáció, az alkotás megértése, értelmezése és lobontása szemé- lyes tanulságként nem egyszerű folyamat, de tanulható és elsajátítható készség. Gyakran megtévesztők a beidegződött képi információk, s azo- kat kérjük számon, vagy azok valóságához kötődő viszony lesz perdöntő, - fokmérője vizuális nyelvi készségünknek. Ez egyaránt vonatkozik alko- tóra és befogadóra egyaránt. Meg kell találnunk a modus vivendit, hogy közös nevezőre juthassunk, hogy ne kritikai elutasítói legyünk, de kriti- kus befogadói lehessünk a művészetnek.

A zsűri válogatásának célja kettős volt. Egyrészt a minőséget felmutatni, másrészt a különbözőségek bemutatásával pontos látteleletet adni az alko- tók sokszínűségéről valamint, a Pest-megyei helyzet lehetséges pontos leírását nyújtani.

Egy kollektív kiállítás soha nem lehet egyarcú, uniformizált világ. „ Sok- félek vagyunk, hát sokféleképpen látjuk akár ugyanazt... Eredményeiben is, de folyamatában is figyelhetjük másságainkat, s szemléleti különbö-

zőségeinket” idézem szeretve tisztelt Bálványos Huba idevágó gondolatát.

A különböző alkotói felkészültségi szint, a tervezettség és a véletlen között egyensúlyozva, tiszta, jó szándékú energiák áramlanak a munkákat figyelve. Mobilizálható erőforrásként komoly és játékos vonások akár egy művön belül is hitelesíthetik egymást. A hitelesség feltétele az, hogy maníroktól mentesen művelje a csodát, élje meg teljes odaadással az alkotói folyamatot az, aki erre adta a fejét.

Megítélésünk szerint az alkotás, a művészi tevékenység maximálisan képes és alkalmas arra, hogy az emberi pszichét olyan állapotba hozza, amely optimalizálja nemcsak az alkotó, de környezete lelki, mentális állapotát.”

